

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Statens kunsthøjsskole og Eckersberg-Thorvaldsenfondet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2358, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 989).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

H. Larsen (Bjerre): Den foreliggende betænkning viser, at der i det udvalg, som har behandlet lovforslaget om ændring af lov om oprettelse af Statens kunsthøjsskole og Eckersberg-Thorvaldsenfondet, er opnået enighed om de forskellige ønsker, der fandt udtryk ved lovforslagets første behandling, og jeg kan derfor nu ved anden behandling nøjes med at give udtryk for glæde over den forståelse, der er lagt for dagen af den højtærede minister for kulturelle anliggender, som har bifaldet de foreslåede ændringer til lovforslagets § 1, således at der nu åbnes adgang til at anvende mere end en tredjedel af midlerne til ikke-statslige udsmykningsopgaver, og at fonden endvidere kun

i begrænset omfang bør købe kunst, der ikke direkte er frembragt med en bestemt udsmykningsopgave for øje.

Vi har i forbindelse med udvalgsbehandlingen haft lejlighed til at se en række kunstværker, der var frembragt i henhold til denne lovgivning, og har glædet os over dem. Netop i eftermiddag indvies der et kunstværk i højesteret, hvortil malerinden Juliana Sveinsdottir har lavet et vægtæppe i ryateknik. Det giver mig anledning til at sige, også fordi vi havde lejlighed til at se en udsmykning af retslokalerne i Lyngby, at jeg føler mig ikke helt overbevist om, at man ved at anvende midlerne til udsmykning af sådanne retslokaler helt opfylder det formål, som udvalget har tænkt sig med denne lovgivning. I en retssal bør opmærksomheden koncentrere sig om det, der foregår i skranken; salen skal derfor være nøgtern som selve loven; men det forhindrer jo ikke, at den kan være i fuld arkitektonisk harmoni. Helt se bort fra, at et kunstværk vil kunne påvirke retten, kan man vel heller ikke. Selv om en udsmykker med opbydelse af sin yderste vilje prøver på at være upåvirket af omgivelserne, findes der jo kunst, som både kan og skal irritere. En sådan irritation kunne måske — jeg siger udtrykkelig måske — påvirke retten til skade for delinkventen; eller hvor den kunstneriske udsmykning i sin form appellerer til det lyse og milde, kunne der modsat skabes et godt klima til gunst for en forhåbentlig angrende synder; men så ville loven vel græde.

Jeg forstod også på forhandlingerne i udvalget, at der var et stort flertal for, at de midler, der stilles til rådighed gennem denne lov, i størst mulig udstrækning skal bruges til udsmykning af bygninger, der besøges af de flest mulige borgere. Derfor er jeg meget glad ved, at også ikke-statslige institutioner kan få mulighed for at købe kunstværker.

Må jeg endelig sige, at de af den højtærede minister for kulturelle anliggender foreslåede ændringer er en yderligere appel til landets kommuner, som nu vil kunne få dækket op til 75 pct. af udgiften til indkøb af kunst til udsmykning. Jeg håber i høj grad, at denne appel vil blive hørt. Hvis det ikke sker, vil det være naturligt ved lovrevisionen om 5 år at lade